

КАРТИНА ОСМА

(Кръчмата на единъ българинъ въ Букурещъ. Пълно съ хъшове. Всички настръхнали, въодушевени. На вратата пазятъ да не влизатъ непознати. Глъчъ, възклицания, смѣхове).

Тодоровъ (чете румънски вестникъ). „Балканътъ е вече царство на българскитѣ възстанници... Много градове сж попаднали въ тѣхнитѣ ржце. Оржжието имъ печели отъ день на день...“

Всички. Да живеи! Ура! На бунтъ! На бунтъ!

Апостоловъ. Въ България се вѣе отъ десетъ дни кървавъ байракъ, а ние още стоимъ тука! (Къмъ Данчевъ). Прочети, прочети писмото, кървавото!

Иваница Данчевъ (чете). „Братия въ Влашко! Новината е голѣма! Отъ голѣма важностъ! Бунтътъ пламна въ Панагюрище: Бенковски го повелѣ, народътъ напада на правителството, избива чиновницитѣ, разсипва конацитѣ... До днесъ бунтовницитѣ, казватъ, сж 6000 души. Телеграфитѣ и желѣзницитѣ сж разрушени, пѣтищата сж строго вардени отъ бунтовницитѣ...“

(При вратата шумъ, провѣряватъ кой иска да влѣзе).

Новодошлитѣ съ Ботевъ. Новини! Новини! Има бърза депеша отъ Иванъ Сапуновъ. Пише отъ Бѣлградъ! (Разгръщатъ телеграмата и Ботевъ чете). „Букурещъ. Редакция Знаме. Овде новини казватъ, че търговски ствари много добре. Имало събрани въ планината 15,000 юнци. Има ли мюшери? Иванъ“

Всички. Ура! Трѣбва да се трѣгва вече! Всичко е готово. Войводитѣ пристигнаха ли? Обадиha ли се?

Тодоровъ (много елегантенъ момъкъ, съ европейски видъ). Нѣма още отговоръ. Катрафиловъ ще донесе вести отъ тѣхъ.

(При вратата отново шумъ, съ голѣма врѣва и насилие се вмѣква Бакалоглу).

Бакалоглу. Бре, бре! Це ние не сме ли българи? Та и ние не можемъ ли нѣсто да помогнемъ? Ако бай ви Бакалоглу не може да развѣе байракъ, то поне може да купи капѣи и патрондаси! Ето! (Изсипва на масата кисия съ желтици). Това може, това прави бай ви Бакалоглу. Купувайте оржжие за братята, дето лѣятъ кръвта си... тамъ... (Изтрива сълзитѣ си).

Дишката. Браво! Ха така! Само Крайовскитѣ хлѣбари ли ще даватъ отъ залька си? Нека и нотабилитѣ си поразтърсятъ каситѣ! Бай Горовъ отъ Гюргево и безъ това вече фалира да ни храни и облича...

Иваница. Въ този върховенъ часъ нѣма хъшове и нотабили, хлѣбари и банкери... Всички сж българи!

Бакалоглу (дава знакъ, че иска да каже нѣщо). Господа!... (Мълчи, не знае какъ да продължи, смѣхъ) Братя българи!